

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. G.**
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Magistrát města Frýdek-Místek**
sídlem Radniční 1148, 738 01 Frýdek-Místek

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

I. **Určuje se**, že ukončení zkoušky z praktické jízdy žalobce dne 21. 7. 2022 v průběhu její první části bez toho, aby žalobce řídil motorové vozidlo a její hodnocení stupněm „neprospěl“ zkušební komisařkou Magistrátu města Frýdku – Místku Mgr. M. N. bylo nezákonným zásahem.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 34 336 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného jako správního orgánu, který spatřuje v tom, že dne 21. 7. 2022 v rámci opakované zkoušky z odborné způsobilosti podle § 39 a násl. zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zák. č. 247/2000 Sb.“) zkušební komisařka po odpovědi žalobce jakožto žadatele o řidičské oprávnění pro skupinu B na otázku, jak zkontroluje hloubku vzorku pneumatik, ukončila zkoušku s hodnocením „neprospěl“. K průběhu zkoušky žalobce uvedl, že měl mj. předvést, jak si před jízdou zkontroluje technický stav vozidla. Při vysvětlování kontroly hloubky vzorku pneumatik uvedl, že jej zkontroluje hloubkoměrem. Na dotaz, jak toto jinak zkontroluje, když by neměl k dispozici hloubkoměr, žalobce poněkud neobratně odpověděl, že „pomocí vzorku“. Na to reagovala zkušební komisařka slovy „co?“. Zkušební komisařka žalobci na pneumatice ukázala značení v dezénu od výrobce a následně zkoušku ukončila s hodnocením „neprospěl“. Žalobce považuje za zkrácení svých práv nemožnost předvést své znalosti a dovednosti při jízdě vozidlem při zkoušce z praktické jízdy a nemožnost být hodnocen v souladu s právními předpisy.
2. V další části žaloby žalobce argumentoval tím, že na základě výše uvedeného u něj proběhla pouze první část zkoušky dle § 42 odst. 3 písm. a) zák. č. 247/2000 Sb. Vlastní jízda vozidlem – praktická část zkoušky, při níž má žadatel prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel, se vůbec nekonala. Dle zák. č. 247/2000 Sb. má závěrečná zkouška 2 části, přičemž hodnocení stupněm „neprospěl“ je možné pouze tehdy, když žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti *u každé ze dvou částí*, je hodnocen stupněm „neprospěl“. V případě žalobce se nejednalo o neprokázání základní znalosti a podle žalobce ze zákonného znění plyne, že musí proběhnout obě části zkoušky. Zkouška z praktické jízdy skupiny B musí trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 20 minut (§ 43 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb.). Ukončení zkoušky a hodnocení stupněm „neprospěl“ je možné toliko za podmínky podle § 43 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb., ale k takové situaci v případě žalobce nedošlo a ani dojít nemohlo. Vzhledem k tomu, že samotná jízda vozidlem se vůbec nekonala, zkušební komisařka nebyla oprávněna zkoušku ukončit.
3. Žalobce poukázal také na to, že o každé zkoušce je zkušební komisař povinen vyhotovit písemný záznam (§ 42 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb.) a předložit jej žadateli k podpisu (§ 19 odst. 5 písm. h) vyhl. č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel o změnách některých zákonů, ve znění zák. č. 478/2021 Sb., v platném znění – dále jen „vyhl. č. 167/2002 Sb.“). Zkušební komisařka však žalobci nic k podpisu nepředložila. Záznam o zkoušce si žalobce musel u zkušební komisařky vyžádat. Záznam o zkoušce má obsahovat výčet znalostí a dovedností, které jsou prověřovány. Jediná zaznamenaná informace v záznamu o zkoušce žalobce je zakroužkované slovo „pneu“, záznam neobsahuje podpis žalobce jako žadatele, ani údaj o době trvání zkoušky. Naopak podpis učitele autoškoly může být připojen pouze tehdy, když žadatel odmítne záznam podepsat. Žalobci nebyl záznam k podpisu předložen, takže nebyla splněna podmínka pro to, aby byl připojen podpis učitele autoškoly. Je tedy otázkou, kdy záznam vznikl a kdo jej v kolonce „podpis učitele“ podepsal. Žalobce výslovně uvedl, že tyto pochybnosti nepředstavují předmět žaloby.

4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že případný formální neodstatek písemného záznamu o průběhu zkoušky nemůže zakládat neplatnost výsledku zkoušky, ani důvod pro její opakování. Záznam byl vyhotoven bezprostředně po provedení zkoušky a byl opatřen podpisem učitele, do informačního systému eTesty byl výsledek zkoušky vložen téhož dne. Záznam nevznikl zpětně ani podvodně, jak by žaloba mohla naznačovat. Žalobce po ukončení zkoušky nevyčkal vypsání záznamu o zkoušce, a proto byl záznam podepsán učitelem.
5. K průběhu praktické zkoušky žalovaný uvedl, že žalobce byl vyzván k provedení kontroly a přípravy vozidla k jízdě a přistavené vozidlo začal kontrolovat od pneumatik. Byl dotázán, zda pláště pneumatik odpovídají zákonem stanoveným požadavkům. Žalobce uvedl, že je třeba zkontrolovat hloubku drážek dezénu hloubkoměrem, na to byl vyzván ke kontrole způsobilosti vozidla bez této pomůcky, přičemž i přes doplňující dotazy nedokázal popsat, předvést či naznačit kontrolu hloubky vzorku pneumatiky. Nedokázal prokázat hloubku které drážky pneumatiky je nezbytné kontrolovat, jakou hloubku má mít hlavní drážka dezénu, ani nedovedl ukázat indikátor opotřebení. Každý odborně způsobilý držitel řidičského oprávnění je povinen znát platnou právní úpravu, vědět, zda a kdy může vozidlo k jízdě použít a z logiky věci musí tuto znalost umět i reálně aplikovat. Po žalobci nebyly vyžadovány žádné sofistikované teoretické znalosti, ani nemusel objasňovat funkce technických systémů vozidla, nýbrž jen jednoduchým způsobem prokázat, že jako řidič pozná, zda hloubka vzorku pneumatiky není opotřebena pod stanovenou mez. Pneumatika, jejíž dezén je opotřeben pod stanovenou mez, je právními předpisy klasifikována jako závada typu C – nebezpečná závada (vyhl. č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel ve znění pozdějších předpisů), tedy závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, přičemž jízda s takovou pneumatikou může být kvalifikována jako přestupek, za který se ukládá pokuta od 5 000 do 10 000 Kč a současně zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku. Přestupkem je také jízda s pneumatikou, jejíž hloubka drážek neodpovídá podmínkám stanoveným pro zimní období nebo pro úsek pozemní komunikace označený příslušnou dopravní značkou. Nejedná se tedy o pouhou administrativní či ryze okrajovou záležitost, nýbrž o znalost a dovedenost, která má dopad na bezpečnost silničního provozu a může mít významý dopad i do osobní sféry řidiče.
6. V daném případě žalobce nedovedl před zahájením jízdy stav pneumatik ověřit, zjevně neměl žádné povědomí o indikátorech opotřebení, jejich významu, ani umístění v dezénu pneumatiky a nebyl schopen vyslovit, zda přistavené vozidlo je či není způsobilé k jízdě, tedy neprovedl jeden ze základních úkonů přípravy vozidla před jízdou. Proto nezbylo, než hodnotit zkoušku stupněm „neprospěl“. V rámci úkonů přípravy vozidla před jeho použitím je ověřováno povědomí jen o nejzákladnějších skutečnostech, jako je zjištění, zda vozidlo má platnou technickou prohlídku, zda nemá nadměrně opotřebené pneumatiky, zda z něho neunikají provozní kapaliny atd., k čemuž jsou jednoduše a efektivně využívány také ústní pokyny a dotazy. Typicky co a jak se před použitím vozidla zkontroluje.
7. Podle žalovaného z platné právní úpravy nevyplývá právní nárok uchazeče na vykonání celé zkoušky tehdy, když určité její části nevyhověl. Takový postup by byl nepřirozený a především zbytečný, neboť by nemohl nic změnit na konečném výsledku zkoušky. Uchazeč by již stejně nemohl být hodnocen jinak a pokračování v jízdě by z hlediska zkoušky

nedávalo smysl. Na tom nic nemění ani § 43 zák. č. 247/2000 Sb., který popisuje předpokládanou minimální délku zkoušky proto, aby mohly být všechny znalosti a dovednosti úspěšně vyzkoušeny, ale zcela jistě nestanoví, že zkouška musí být vykonána v plné délce i tehdy, je-li od první minuty zřejmé, že žadatel již nemůže být ohodnocen stupněm „prospěl“. Na uvedeném také nic nemění ust. § 43 odst. 3 zák. č. 247/2007 Sb., které zavádí toliko speciální důvod pro ukončení zkoušky, ale nedokazuje, že v ostatních případech musí být při každé zkoušce ověřeny vždy všechny znalosti a dovednosti v plném rozsahu bez ohledu na to, že zkouška tak či onak nebude úspěšná, neboť u některé ze stanovených oblastí již uchazeč prokázal, že potřebnými dovednostmi nedisponuje.

8. Podle žalovaného žalobce neprokázal povinné základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím, na základě čehož musela být zkouška z praktické jízdy hodnocena stupněm „neprospěl“ a žalobci nesvědčí žádné právo na opakování této dílčí části zkoušky, neboť v ní již neúspěšně vyčerpal možnost nabyté znalosti a dovednosti prokázat. Žalovaný se nedopustil nezákonného zásahu do práv žalobce tím, že mu neumožnil pokračovat ve zkoušce z praktické jízdy, když již po její úvodní části absence znalostí a dovedností na straně žalobce založila výsledek celé dílčí části zkoušky podle § 42 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb. a tím i výsledek celé zkoušky z praktické jízdy podle § 42 odst. 1 téhož zákona. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
9. Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 26. 10. 2022 polemizoval se stanoviskem žalovaného, setrval na své právní argumentaci a na podporu svých tvrzení neuvedl nic nového.
10. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah nebyl zákonný.
11. Při posouzení důvodnosti žaloby vycházel krajský soud primárně z rozsudku NSS ze dne 19.9.2007 č.j. 9 Aps 1/2007-68 a zkoumal, zda „zásah tvrzený stěžovatelem splňuje tzv. definiční znaky zásahu uvedené v § 82 s. ř. s., neboť není možno se domáhat ochrany před jakýmkoliv zásahem, který, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS, kumulativně splňuje následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. "zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí brožit opakování zásahu (6. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Prvotně jsou soudy ve správním soudnictví povinny zkoumat splnění podmínky č. 4, tedy existenci zásahu, neboť jak již bylo řečeno výše, neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. Ostatní definiční znaky zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.)“.

12. V intencích citovaného rozsudku NSS se krajský soud zabýval otázkou, zda jsou v posuzované věci kumulativně splněny všechny podmínky tvrzeného zásahu. Rozhodným je přitom obsah vlastního žalobního tvrzení.
13. U ústního jednání před krajským soudem dne 24. 5. 2023 byla vyslechnuta jako svědkyně Mgr. M. N., zaměstnankyně žalovaného, která byla zkušební komisařkou zkoušející žalobce u zkoušky z praktické jízdy dne 21. 7. 2022. Svědkyně vypověděla, že žalobce byl vyzván k provedení kontroly vozidla před jízdou. Žalobce sám začal kontrolou pneumatik s tím, že provede kontrolu hloubky dezénu, přičemž uvedl, že by použil hloubkoměr a po dotazu, jak by postupoval, pokud by jej neměl, začal být žalobce nejistý, prohlížel si pneumatiku, nereagoval na pomocné otázky. Svědkyně asi po 4 minutách zkoušku uzavřela s tím, že žalobce není schopen provést požadovanou kontrolu pneumatik vozidla a sdělila, že ve zkoušce neprospěl. Poté svědkyně začala vypisovat listiny o zkoušce a žalobce se mezitím vzdálil. Záznam o zkoušce proto podepsal učitel autoškoly pan M. Dále svědkyně uvedla, že je běžné, že pokud žadatel některé z úkonů týkající se kontroly vozidla před jízdou neprovede, zkouška se ukončí. Takto jsou zkušební komisaři také instruováni v rámci každoročních školení. Svědkyně dále uvedla, že není v žádném právním předpise uvedeno, že může být zkouška ukončena, ale je uvedeno, že žadatel musí splnit všechny požadavky dle právního předpisu, konkrétně § 42 zák. č. 247/2000 Sb., a pokud jeden nesplní, zkouška se ukončí. Pod pojem „ověření stavu pneumatik“ se podle svědkyně dá podřadit kontrola hloubky drážek dezénu, nahuštění pneumatik, upevnění pneumatik a jejich vizuální kontrola. Tyto další části kontroly v případě žalobce neproběhly, protože nedokázal určit hloubku drážek dezénu. Podle svědkyně stačí, když uchazeč neuspěje v první části zkoušky. Je totiž jedno, nesplní-li požadavky v první nebo druhé části, protože pokud některý nesplní, pak u zkoušky neuspěje.
14. Krajský soud vyhodnotil svědeckou výpověď svědkyně v kontextu tvrzení účastníků. Svědkyně potvrdila tvrzení žalobce o průběhu zkoušky a jejím ukončení poté, co řádně nezodpověděl otázku, jak zkontroluje hloubku drážek dezénu pneumatiky. Soud považuje svědeckou výpověď za prokázané, že zkouška žalobce byla ukončena ihned poté, co nezodpověděl otázku týkající se hloubky vzorku pneumatik. Z výpovědi svědkyně vyplynulo, že ukončení zkoušky, pokud žadatel neprovede některý z úkonů vztahujících se ke kontrole vozidla před jízdou, je běžným postupem žalovaného.
15. Na základě zjištění získaných svědeckou výpovědí již krajský soud nepřistoupil k provedení dalších navrhovaných důkazů, a to výslechu svědka K. M. – učitele autoškoly a účastenského výslechu žalobce, neboť dospěl k závěru, že svědeckou výpověď zkušební komisařky byl dostatečně objasněn skutkový stav rozhodný pro posouzení důvodnosti žaloby.
16. Podle ust. § 42 odst 1 zák. č. 247/2002 Sb., žadatel o řidičské oprávnění musí při zkoušce z praktické jízdy prokázat znalosti, dovednosti a chování včetně specifických požadavků pro jednotlivé skupiny vozidel. Zkouška z praktické jízdy je rozdělena do dvou částí. Žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí, je hodnocen stupněm „neprospěl“. O průběhu zkoušky z praktické jízdy zkušební komisař pořídí písemný záznam.

17. Podle ust. § 42 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb., v první části zkoušky žadatel o řidičské oprávnění prokazuje zejména
- a) základní znalosti a dovednosti úkonů přípravy vozidla před jeho použitím,
 - b) rozjíždění s různým stupněm obtížnosti,
 - c) zastavení vozidla,
 - d) couvání a otáčení při couvání,
 - e) zajíždění do omezeného prostoru a vyjíždění z něj,
 - f) podélné, šikmé a kolmé zaparkování vozidla,
 - g) zastavení a rozjíždění ve stoupnání,
 - h) řízení vozidla při malé rychlosti nejvýše do 30 km/h.
18. Podle ust. § 43 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., zkouška z praktické jízdy musí trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 20 minut, pokud má být řidičské oprávnění uděleno pro skupinu Am, A1, A2, A, B1, B, B+E nebo T, a nejméně 23 minut pro ostatní skupiny vozidel.
19. Podle § 43 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb., dojde-li při zkoušce k takovému porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, které ohrozilo nebo může ohrozit vážným způsobem bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, anebo k situaci, kdy musel do řízení motorového vozidla zasáhnout učitel, zkouška se okamžitě ukončí a žadatel je hodnocen stupněm „neprospěl“.
20. Pro posouzení věci považuje krajský soud za zásadní právní úpravu obsaženou v ust. § 42 odst.1 zák. č. 247/2000 Sb. a v ust. § 43 odst. 1 a 3 téhož zákona.
21. Podle ust. § 42 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb., je zkouška z praktické jízdy rozdělena do dvou částí, přičemž stupněm „neprospěl“ je hodnocen žadatel o řidičské oprávnění, který při zkoušce neprokáže základní znalosti u každé ze dvou částí. Z této věty žalobce dovozuje, že proto, aby byl hodnocen stupněm „neprospěl“, musel by neprokázat základní znalosti u obou částí zkoušky, a proto měl obě tyto části zkoušky vykonat. Krajský soud tento výklad žalobce nesdílí, neboť má za to, že slovní spojení „u každé ze dvou částí“ nelze vyložit tak, že by musel žalobce prokázat základní neznalosti u každé části zkoušky z praktické jízdy. Pak by totiž např. v případě, že by žadatel první část zkoušky zvládl bezvadně a v druhé byl hodnocen stupněm „neprospěl“, nemohl neprospěť celkově, což je však v rozporu se smyslem zkoušky z praktické jízdy. Podle názoru krajského soudu je nutno toto poměrně zavádějící slovní spojení „u každé ze dvou částí“ vyložit jako „u kterékoliv ze dvou částí“, aby smysl právní normy zůstal zachován.
22. Podle ust. § 43 odst. 1 zák. č. 247/2000 Sb. musí zkouška z praktické jízdy trvat v první části nejméně 10 minut a v druhé části nejméně 20 minut, pokud jde o skupinu řidičského oprávnění, o které usiloval žalobce.
23. Důvody okamžitého ukončení zkoušky upravuje ust. § 43 odst. 3 zákona č. 247/2000 Sb., podle kterého, aby mohla být zkouška okamžitě ukončena, musí dojít ke kumulativnímu splnění těchto podmínek: porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích (první

podmínka) způsobem, který ohrozil nebo mohl ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (druhá podmínka), a to vážným způsobem (třetí podmínka). Druhou alternativou okamžitého ukončení zkoušky je pak situace, kdy musel do řízení motorového vozidla zasáhnout učitel.

24. Jelikož v souzené věci byla zkouška ukončena v průběhu její první části a žalobce tak byl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu vykonat závěrečnou zkoušku z praktické jízdy v jejím plném rozsahu, zabýval se krajský soud intenzitou neznalosti žalobce v intencích zákonných podmínek § 43 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb., tedy otázkou, zda neznalost žalobce byla takového charakteru, aby zkouška mohla být okamžitě ukončena.
25. Krajský soud primárně posuzoval naplnění první podmínky § 43 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb., a to porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích. Zákon č. 247/2000 Sb. výklad pojmosloví *pravidla provozu na pozemních komunikacích* neobsahuje.
26. Pravidla provozu na pozemních komunikacích jsou však upravena v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění (dále jen „zák. č. 361/2000 Sb.“), a to dle systematiky tohoto zákona v Dílu 3 Pravidla provozu na pozemních komunikacích, který v §§ 11–60a upravuje soubor právních norem představujících pravidla provozu na pozemních komunikacích. Tento Díl 3 zák. č. 361/2000 Sb. se dále člení na oddíly 1–4 označené: Jízda vozidly, Jízda vozidly ve zvláštních případech, Zvláštní ustanovení pro provozu vozidel, Přeprava osob a nákladu. Již ze samotných označení těchto oddílů, jakož i z jednotlivých ustanovení §§ 11–60a je jednoznačně seznatelné, že upravují pravidla a způsob jízdy na pozemních komunikacích, tedy vztahují se výlučně k jízdě vozidlem na pozemních komunikacích.
27. V návaznosti na citovaný rozsudek NSS sp. zn. 9 Aps 1/2007 (odst. 11 tohoto rozsudku) dospěl krajský soud na základě zjištěného skutkového stavu k závěru, že v souzené věci lze konstatovat naplnění první, druhé, čtvrté a páté podmínky. Pokud jde o podmínku šestou, ta byla ze znění § 82 s. ř. s. vypuštěna zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění s. ř. s. s účinností od 1. 1. 2012. Krajský soud se tedy dále zabýval otázkou, zda zásah správního orgánu namířený přímo proti žalobci, jímž byl zkrácen na svých právech a jímž bylo proti němu zasaženo, byl nezákonný, tj. zda byla splněna podmínka č. 3.
28. Krajský soud na základě zákonem stanovených důvodů pro okamžité ukončení zkoušky z praktické jízdy (odst. 23 tohoto rozsudku) a vyložení pojmosloví *pravidla provozu na pozemních komunikacích* dospěl k závěru, že k okamžitému ukončení zkoušky ve smyslu ust. § 43 odst. 3 zák. č. 247/2000 Sb. může být přistoupeno toliko v případě, že byla vážným způsobem ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích, tedy v situaci, která může nastat pouze v průběhu druhé části zkoušky z praktické jízdy, tj. při ověřování způsobilosti žadatele k řízení motorového vozidla v reálném provozu na pozemních komunikacích ve smyslu ust. § 42 odst. 4 zákona č. 247/2000 Sb.
29. Krajský soud v posuzované věci provedeným výsledkem svědkyně řádně ověřil skutkový stav a dospěl k závěru, že postup, jenž zvolil žalovaný v případě žalobce u zkoušky

z praktické jízdy dne 21. 7. 2021, není dle právních předpisů možný, neboť nemá oporu v ust. § 43 odst. 3, ani v jiném ustanovení zák. č. 247/2000 Sb. Tvrzení svědkyně, že se jedná o zaběhnutou správní praxi je irelevantní, neboť taková praxe žalovaného není podložena právní úpravou.

30. Na základě výše uvedené úvahy krajský soud dospěl k závěru o důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, když shledal, že ukončení zkoušky z praktické jízdy žalobce dne 21. 7. 2022 v průběhu její první části bez toho, aby žalobce řídil motorové vozidlo a její hodnocení stupněm „neprospěl“ zkušební komisařkou žalovaného bylo nezákonným zásahem.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a dále z nákladů spojených s právním zastoupením, a to za 6 úkonů právní služby po 3 100 Kč (převzetí, sepsí žaloby, porada s klientem dne 23. 10. 2022 a dne 24. 5. 2023, sepsí repliky, účast u jednání soudu) a 6x režijní paušál po 300 Kč ke každému z těchto úkonů. Dalšími náklady žalobce bylo cestovné jeho zástupce osobním automobilem z Prahy do Ostravy k jednání u krajského soudu a zpět v celkové výši 5 716 Kč (§157 odst. 4 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění) a s tím spojená ztráta času v rozsahu 16 půlhodin po 100 Kč. Náklady právního zastoupení mimo cestovné tak činí 22 000 Kč (§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d), § 13 odst. 3, § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhl. č. 117/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Tato částka byla zvýšena v souladu s ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku, kterou je zástupce žalobce povinen zaplatit na DPH podle zvláštního právního předpisu, tj. na 26 620 Kč. Celkově činí náklady právního zastoupení částku 32 336 Kč. Celkové náklady žalobce pak představuje částka 34 336 Kč.
32. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku právnímu zástupci žalobce (ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava dne 24. května 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu